

bare. Og der er et flertal herinde i Folketinget og i regeringen for Amsterdamtraktaten.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

To bemærkninger til hr. Thulesen Dahl: Jeg har godt hørt, at der er andre ordførere, der har talt om oplysningsmidler. Det, jeg talte om, var de ekspertpenge, som vi har til rådighed her i huset til vores folketingsgrupper, og som jo netop er tænkt anvendt til den slags formål. Vi har jo igennem de senere år øget beløbet ganske pænt, netop for at de enkelte partigrupper i stedet for at opbygge en pendant til Justitsministeriets Lovafdeling, hvor jeg personlig i hvert fald er imod at bruge embedsværket forskellige steder til at diskutere det, der måske var en politisk debat, har nogle muligheder for at bestille nogle eksperter uden for huset, som man selv har tillid til kan levere et godt stykke arbejde. Det synes jeg stadig væk er en god mulighed.

Den anden bemærkning, jeg skal gøre til hr. Thulesen Dahl, er, at vedrørende spørgsmål, der stilles i rimelig tid, kan hr. Thulesen Dahl regne med Socialdemokratiets støtte til, at de besvares, inden der afgives betænkning i Europaudvalget i denne sag. Om så alle bliver tilfredse med de svar, de får, er en anden diskussion. Men der skal selvfølgelig lægges nogle ordentlige svar fra regeringen, inden der afgives betænkning.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne sige til hr. Ole Stavad, at det er fuldstændig rigtigt, at der har været forskel på, hvilke ordførere der har talt om anvendelsen af hvilke penge. Det er rigtigt. Og dér anerkender jeg selvfølgelig, at hr. Ole Stavad har talt om ekspertpengene til grupperne og ikke oplysningsmidlerne, men der var andre, der ret kraftigt markerede, at det var oplysningsmidlerne, der skulle bruges, og den argumentation synes jeg er helt forfejlet.

Det er klart, at der vil være nogle andre muligheder. Jeg vil heller ikke afvise, at der vil blive lavet diverse vurderinger af den karakter, men jeg synes rent principielt, det er mest rigtigt, at hvis selv et mindretal, der dog er nogle mandater her i Folketinget, mener, at det er mest trygt at behandle spørgsmålet om suverænitetsafgivelse i forhold til grundloven med både en redegørelse fra Justitsministeriet og en ekstern redegørelse, at man burde imødekom-

me det – specielt i lyset af den debat, vi har haft om embedsmændenes stilling omkring Amsterdamtraktaten. Så jeg synes altså, at det er en opgave, som Folketinget selv burde iværksætte.

Til fru Addi Andersen vil jeg gerne sige, at jeg synes, det var utrolig dejlig klar tale, der kom fra fru Addi Andersen, for større bekræftelse af, at embedsmændene loyalt skal arbejde for et ja ved Amsterdamtraktatfolkeafstemningen, kunne man ikke få. Det er rart at høre dette fra en person, der selv har arbejdet som embedsmand, og som står regeringspartierne nær og jo var medlem af et regeringsparti indtil nytår! Det er rart at få bekræftet, at det er sådan, regeringen arbejder.

Men jeg synes ikke, at det gør det mere trygt for os andre at vide, at det er den måde, det foregår på, når der samtidig ligger en skrivelse fra en departementschef, der klart skitserer, hvordan man skal nedsætte arbejdsgrupper, hvordan det praktisk skal foranstalles. Det gør det ikke mere troværdigt for befolkningen, når der fra ministerens apparater kommer en nøgtern, en saglig og en klar information om, hvad man skal forholde sig til, tværtimod.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil allerførst sige tak til de tre partier, som har støttet Enhedslistens forslag. Jeg havde naturligvis håbet, at endnu flere partier var nået frem til den samme konklusion. Det må man konstatere ikke var tilfældet, og jeg vil derfor komme med nogle bemærkninger til det, som er blevet fremført af ordførerne for de partier, der står bag Amsterdamtraktaten.

Hr. Stavad havde fat i en række debatknep i dag. Et af dem er også et velkendt debatknep, som af og til bruges af flertallets ordførere. Det er det, som går ud på, at hvis Enhedslisten kommer med et forslag, er det enten for tidligt eller for sent. Det er i hvert fald ikke det rigtige tidspunkt. I det her tilfælde var det altså noget underligt noget at komme med nu, når vi var kommet med det tidligere. Dér kan jeg gøre opmærksom på, at hr. Ole Fich i april, da vi diskuterede forslaget, første gang vi fremsatte det, gjorde opmærksom på, at det også var det forkerte tidspunkt. Det var alt for tidligt. Dengang kom vi nemlig med forslaget, længe inden regeringskonferencen overhovedet var afsluttet. Det var altså forkert at fremsætte det før regeringskonferencen, og det er også forkert at fremsætte det efter. Men lad nu det ligge; det er